

Camps d'estiu

La direcció del Setmanari «*Granollers, Comunitat Cristiana*», ens ha suggerit, i més que no pas suggerit suaument pressionat, perquè féssim una explicació dels camps d'estiu. Es ha semblat una cosa molt difícil.

Es pot explicar més o menys bé una colònia, un càmping qualsevol. Un camp d'estiu escolta, no. La colònia, el càmping formen com una unitat diferencial, un tot homogeni i compacte, independent, isolat i únic, que pot ser fàcilment dissecat i analitzat. Un camp d'estiu, no, perquè no reuneix aquestes condicions indispensables. El camp d'estiu és el complement, la corona, la nota final i definitiva d'un conjunt d'activitats diverses que s'han tingut durant l'any. El camp d'estiu, és, doncs, en funció d'aquestes altres activitats i solament quan un hom entén i sap aquestes, pot comprendre fàcilment les altres de l'estiu. I com que les activitats de l'any no són altra cosa que l'aplicació de la metodologia escolta, d'aquí ve que per a poder fer una explicació decent i entenedora dels camp d'estiu, hauríem de començar per explicar aquesta metodologia. I això ens duria molt lluny.

Del camp d'estiu allò que és veritablement útil conèixer no són pas els indrets escollits per acampar, la climatologia religiosa que es forma en ell, la diversitat de jocs que s'estilen, la cuina, els focs de camp de tan encisadora recordança, etc., sinó la **finalitat, el perquè** ben detallat i concret d'aquest conjunt d'activitats foranes, car el camp d'estiu per als escoltes és abans que tot un instrument, una eina, o si es vol una escola de formació muntada per complet a l'aire lliure i en plena natura i que dura al voltant d'uns quinze dies si són minyons i uns vuit dies si són llobatons.

En vista, doncs, d'aquesta dificultat i tenint present que poca cosa poden interessar als lectors el saber els horaris dels nois en el camp, com estaven fetes les cuines que ells mateixos construeixen en les que couen llurs menjars, la tècnica del muntatge de les tendes, els jocs tinguts en el bosc, la poesia innata del paisatge, les roques, els ocelllets i l'aigua, i altres coses per l'estil, **ens limitarem a interrogar un parell de llobatons de l'Estol i un minyó de la Secció**, que han participat en llur respectiu camp d'estiu, perquè ens diguin ells mateixos les seves impressions personals respecte d'això que hem convingut en anomenar Camps d'estiu Escoltes.

ESTOL (Format per nens de 9 a 12 anys. Característiques: ingenuïtat; perfecta unió de la fantasia amb les coses exteriors; sensibilitat).

1. Lloc del campament

— On heu fet el campament aquest any?
— Jo a Sant Sebastià de Montmajor. — Jo a Coll de Sabadell.

2. Preferència: cine o camp

— Què us estimeu més, anar al cine o fer un camp?

El camp perquè dura més que una pel·lícula. — Les pel·lícules, ja me agraden ja!, però el campament és més divertit: ens banyem, cantem, fem coses, juguem més que mai i també resem perquè de vegades no m'en recordo i no està bé.

3. Allò que més els ha agradat

— Què hus vàreu estimar més del campament?

— A mi tot m'agradà, menys una vegada el menjar, perquè en feia no sé què, però ara ja m'agradaria. — A mí la lluna vista des de la tenda; oi que és bonica!

4. Inclinació per als treballs manuals, que tanta importància tenen en la metodologia escolta on oposició a l'ensenyament teòric i llibre de l'escola tradicional

— Us va agradar fer construccions?

— Sí. Però és més bonic fer jocs com els minyons, que duren molt y dormen sota els arbres i senten uns sorolls com de

bruixes... ai, quina por! — Sí, molt; vàrem fer un altar molt bonic i uns penjadors per a la tovallola perquè s'assaqués.

5. Pràctica en el camp del lema del Llobató, que els estimula a superar-se i complir tant com poden amb el seu deure

— Us en vàreu recordar del «tant com puc»?

— Pels jocs, sí. Pel demés, no; però veritat que no ho dirà a l'Àkela? — Alguna vegada hi vaig pensar, però com que ens han dit més d'un cop que qui segueix el rastre de l'Àkela ja fa bé, jo bé la seguia; només un dia em van cridar perquè no trobava els mitjons i estaven bruts.

6. Què pensen sobre el fet de sortir en una intervista en la revista.

— Us agradaria que us posessin això en una revista de Granollers?

— Sí, perquè la mamà estaria molt contenta. — No, perquè això no els interessa als grans.

SECCIO (Format per minyons de 12 a 17 anys. Característiques: independència, esperit d'aventura, exigència absoluta de l'ideal moral, generositat, mimetisme per a tot allò que fa la persona gran).

1. Lloc del campament

— On heu fet el campament els minyons aquest any?

— A Sant Sebastià de Montmajor. Un lloc solitari, formós i feréstec a la vegada, ideal per a jocs com el d'indis, que va ser fenomenal, i net d'estiuajants i ràdios que són més empipadors que els mosquits.

2. Impressió personal del campament

— Ens sabries dir en poques paraules què penses del camp d'estiu?

— Home!, ara sí que m'ha reventat amb això. Es el que voldria saber la mamà: com t'ha anat això, fill meu? , i tu t'has de mossegar la llengua i riure una mica i dir: molt bé; mamà, molt bé; però que no ho veu? . Aquesta pregunta és «torta»; que no ho veu que si no ja no seria escolta?. La meua impressió personal ha de ser que bé, que sí, que, agrada molt i que et passes una colla de mesos delirant per ser-hi.

3. Influència del camp d'estiu en la psiqué del minyó

— T'has sentit millor després d'un camp d'estiu?

— El primer any ni men, vaig adonar de si era millor o pitjor. Aquest any, sí. Recordo coses que em fan plorar i penso: — case. per què plores? , però després penso que si ploro és perquè en el campament era molt millor i em deixava tibant la consciència el pensar que he estat millor i que, per tant, puc ser-ho encara. Crec que el ser escolta i fer un campament bé és una gràcia de Déu d'aquelles que se'n diuen espatarrants. De debó.

4. Sobre el compliment de la Llei Escolta en el campament

— Quin és el punt de la Llei que creus que vares practicar millor?

— Tres: L'Escolta somriu i xiula davant de les dificultats; L'Escolta és treballador i estalviador (quin remei tocava, no?) i L'Escolta —el desè— és pur de pensament, paraula i obra.

5. Si li agradaria sortir en una intervista.

— Què et sembla: t'agradaria que tot això que has dit t'ho publicuessin a la revista de l'Acció Catòlica?

— Sí m'agradaria, eh? Miri que és gràcies vostè. Per mi, faci el què vulgui, però si consta el meu nom no li miro mai més la cara.

AGRUPAMENT «SANT ESTEVE»